

serne for lønmodtagere m.fl., selvstændigt erhvervsdrivende og arbejdsgivere efter trepartsprincippet. Det følger af, at den første regulering forudsætter, at der er overskud i fondene. I årene herefter, dvs. tidligst i 2000, vil der kunne ske både op- og nedregulering af bidragssatserne afhængigt af udgiftsbehovet i de enkelte fonde. De tre fonde adskilles økonomisk, og bidraget til hver fond tredjedelsreguleres separat.

Reguleringsbehovet for den enkelte fond beregnes på grundlag af forskellen mellem fondens budgetterede indtægter i det kommende finansår fra arbejdsmarkedsbidrag beregnet med det foregående finansårs bidragssatser tillagt fondens andre indtægter, herunder en beregnet overførsel fra staten svarende til det foregående finansårs budgetterede overførsel til fonden opregnet med 2 pct. tillagt eller fratrukket tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, og fondens budgetterede udgifter i det kommende finansår.

En tredjedel af reguleringsbehovet dækkes gennem ændringer i satsen for lønmodtagerbidraget og de selvstændiges bidrag, således at bidragssatsen forhøjes, hvis reguleringsbehovet er positivt, og nedsættes, hvis reguleringsbehovet er negativt.

En tredjedel af reguleringsbehovet dækkes gennem ændringer af satsen for arbejdsgiverbidraget, således at bidragssatsen forhøjes, hvis reguleringsbehovet er positivt, og nedsættes, hvis reguleringsbehovet er negativt.

En tredjedel af reguleringsbehovet dækkes ved ændringer af statens overførsel til fonden, således at overførslen forhøjes, hvis reguleringsbehovet er positivt, og nedsættes, hvis reguleringsbehovet er negativt.

Hvis satsen for lønmodtagernes og de selvstændiges bidrag eller satsen for arbejdsgivernes bidrag efter beregningen skal være negativ, sættes satsen til nul for det pågældende finansår. Den del af reguleringsbehovet, som på grund heraf ikke bliver fordelt, anvendes med halvdelen til at nedsætte satsen for det eller de øvrige bidrag og med halvdelen til at nedsætte statens overførsel.

Der reguleres kun for ændringer vedrørende budgettering for en kommende periode. Reguleringsbehovet beregnes endeligt på grundlag af oplysningerne i anmærkninger til finanslovforslaget, jf. L 988 1996. Fejlskøn for den historiske periode indgår ikke i reguleringen.

I L 422 af 14. juni 1995 er det fastsat, at der sker tilbageførsel af grønne afgifter til virksomhederne ved modregning i arbejdsgiverbidraget. Modregningen foretages med 0,11 pct. i 1997, 0,27 pct. i 1998, 0,32 pct. i 1999, 0,53 pct. i 2000 og følgende år. Under forudsætning af, at der ikke skal reguleres efter bestemmelserne nævnt ovenfor, bliver arbejdsgivernes nettobidrag herefter 0,19 pct. i 1997, 0,33 pct. i 1998, 0,28 pct. i 1999, 0,07 pct. i 2000 og følgende år.

Der er i nedenstående oversigt givet skøn over størrelsen af provenuet fra arbejdsmarkedsbidragene i perioden 1996-2001. For indkomståret 1998 skønnes et samlet provenu på 51,2 mia.kr. til de tre fonde fra lønmodtagernes og de selvstændigt erhvervsdrivendes bidrag, der opkræves med en sats på 8,0 pct. Skønnet er baseret på et bidragsgrundlag på 640,5 mia.kr. Provenuet fra arbejdsgivernes eget bidrag, der opkræves med netto 0,33 pct. i 1998, skønnes til 2,0 mia.kr. ud fra et bidragsgrundlag på 592,3 mia.kr. Efter korrektion for betalingsforskydninger skønnes et samlet bidragsprovenu på 52,9 mia.kr. i finansåret 1998.